

ת"פ 1647/05/15 - מדינת ישראל נגד מחמוד אבו רמדאן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 1647-05-15 מדינת ישראל נ' אבו רמדאן

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד רוזן
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד צחי הבדלי
נגד
מחמוד אבו רמדאן
ע"י ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה

גזר דין

א. פתח דבר:

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של החזקת נשק, עבירה לפי סעי' 144(א) רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן (**במ/1**), במהלך כשבועיים עובר ליום 27.04.2015 החזיק הנאשם במחסן הצמוד לביתו שברח' אסף הרופא 15 בתל אביב (להלן: "**המחסן**") בתת-מקלע מאולתר (ראו תמונה **ת/1**; להלן: "**הרובה**") ובו מחסנית ריקה; 14 כדורי אקדח 9 מ"מ; 4 כדורי אקדח 5.56 מ"מ; ו-2 כדורי אקדח 6.35 מ"מ (להלן: "**התחמושת**"). על פי הנטען, התחמושת הוסתרה ע"י הנאשם בתוך גרב, שהוכנס יחד עם הרובה לשקית אדומה, אשר הוסלקה ברכב צעצוע ממונע. בנוסף, החזיק הנאשם במחסן ב-200 כדורי אקדח 9 מ"מ ו-11 כדורי אקדח 5.56 מ"מ, כשהם מוסלקים בתוך תיק גב שחור.

ב. טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה, עו"ד צחי הבדלי, טען למתחם ענישה שנע בין 10 לבין 24 חודשי מאסר בפועל, וביקש להשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

הפרקליט הנכבד הפנה בטיעוניו לחומרה היתרה הטמונה בעבירות הנשק.

ב"כ הנאשם, עו"ד מחמוד נעמנה, טען למתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

הסנגור המלומד הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות, להודאתו במיוחס לו בהזדמנות הראשונה, ולתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו.

ג. תסקיר שירות המבחן:

שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של הנאשם.

על פי התסקיר, הנאשם הינו בן 18, רווק, נעדר עבר פלילי, מתגורר עם הוריו ביפו. הוריו בגילאי ה-40, עובדים בתחום הניקיון. לנאשם 4 אחים ואחיות בגילאים 17-19, הנאשם הינו השני בסדר הלידה. שני אחיו של הנאשם, הצעירים ממנו, מעורבים בפלילים ומוכרים לשירות המבחן לנוער.

לדברי הנאשם, עד היותו בן 15 משפחתו התגוררה ביפו באזור נגוע בפשע, ולאחר מכן עברה לבית סבתו. הנאשם תיאר כי באותה תקופה היה חשוף להתעללות פיזית מצד הסביבה, וכי בגיל 15 נעזר בכדורי הרגעה נגד חרדות.

בעת מעצרו הנאשם היה תלמיד כיתה י"א בתיכון "אורט שפירא" ביפו. הנאשם מסר כי סיים 11 שנות לימוד בבית ספר לתלמידים בעלי לקויות למידה מורכבות, אולם לא הצליח להגיע להישגים ועל כן החליט לרכוש מקצוע במסגרת תיכון מקצועי. טרם מעצרו עבד באופן מזדמן.

באשר לעבירה נושא כתב האישום, שירות המבחן ציין כי מדבריו של הנאשם עלה כי שמר על הנשק עבור אחר בתמורה לתשלום כספי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נטה לטשטש ולצמצם את התייחסותו לביצוע העבירה, והתקשה להתייחס לעומק לחומרתה. להערכת שירות המבחן, הנאשם פעל בעיקר מתוך רצון להרגיש שייכות לחברה השולית הסובבת אותו.

שירות המבחן התרשם מנטייתו של הנאשם להיות מושפע בקלות מסביבתו, ומרצונו להרגיש שייך ובעל מעמד. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם הינו אדם ילדותי שגדל בסביבה שולית, אשר ייתכן וסובל מקשיים קוגניטיביים מסוימים, וכי משפחת הנאשם התקשתה עד כה להוות גורם סמכותי ומציב גבולות עבורו. נוכח אלה, שירות המבחן העריך כי מן הנאשם נשקף סיכון להישנות התנהגות עבריינית בעתיד.

בסופו של תסקיר, המליץ שירות המבחן על עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד מאסר מותנה משמעותי ומרתיע וצו מבחן, תוך שציין כי ההליך המשפטי מהווה גבול ברור ומרתיע עבור הנאשם, וכי השמתו מאחורי החומות עלולה לחשוף אותו לעולם עברייני ולהביא לנסיגה במצבו.

ד. דין והכרעה:

משמצא המחוקק לנכון להוסיף לספר החוקים את תיקון מס' 113 לחוק העונשין, מצווה בית המשפט לפעול בהתאם להוראותיו ולקבוע תחילה מהו מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם.

אין צורך להכביר מילים בנוגע לחומרת העבירה בה הורשע הנאשם, עבירה הטומנת בחובה פוטנציאל גבוה לפגיעה בנפש. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט אדמונד לוי בע"פ 761/07 **מדינת ישראל נ' אדרי** (פורסם במאגרים המשפטיים):

"ניסיון השנים האחרונות מלמד שנשק המוחזק שלא כדין מוצא את דרכו לעתים לידיים עוינות, ולעתים נעשה בו שימוש למטרות פליליות, ואלה גם אלה כבר גרמו לא אחת לאובדן חיי אדם, ולפגיעה בחפים מפשע שכל "חטאם" נבע מכך שהם נקלעו בדרך מקרה לזירת הפשע. כדי להלחם בכל אלה צריך העונש לבטא את סלידתה של החברה ודעתה הנחרצת שלא להשלים עם עבריינות בכלל, ומסוג זה בפרט."

כב' השופטת ארבל בע"פ 5120/11 **שתיווי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) קבעה בין היתר כי:

"לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה היתרה הנובעת לעבירות נשק בכלל, ולעבירת החזקת נשק שלא כדין בפרט, המקימה סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרת פוטנציאל להסלמה עבריינית, ולפיכך מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל..."
(שם, בפסקה 5)

ד.1. הערך החברתי הנפגע ומידת הפגיעה בו:

הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשם הוא שמירה על חייו, שלומו וביטחונו של הפרט והציבור.

כמתואר בכתב האישום המתוקן, הנאשם החזיק ברשותו שלא כדין בנשק חם קטלני, יחד עם תחמושת חיה בכמות לא מבוטלת. בנסיבות העניין, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן היא גבוהה.

ד.2. מדיניות הענישה הנוהגת:

ברע"פ 2281/15 **חדיג'ה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) נדון עניינו של מערער, אשר הורשע בבית משפט השלום בעבירה של החזקת נשק, על כך שהחזיק בחצר ביתו שלא כדין באקדח, שתי מחסניות ו-18 כדורים, כשהם עטופים בשקית ומוטמנים באדמה, וכן בסמן-לייזר, שניתן להרכיבו על האקדח, במגירה בסלון ביתו. בית משפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, והעמידו על 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור על חומרת העונש, תוך שציין כי העונש אשר הושת על המערער בבית המשפט המחוזי אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת.

בע"פ 2398/14 **אלהוזייל נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) נדון עניינו של מערער, אשר הורשע בבית

המשפט המחוזי בעבירה של החזקת נשק, על כך שהחזיק ברכבו שלא כדין באקדח ובו מחסנית עם 8 כדורים, וכן קופסה ובה 38 כדורים נוספים. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 13 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש, תוך שהדגיש את מדיניות ההחמרה בעבירות נשק.

בע"פ 5604/11 **נאסר נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) נדון עניינו של מערער, אשר הורשע בבית המשפט המחוזי בעבירה של החזקת נשק, על כך שהחזיק בביתו שלא כדין באקדח ברטה 9 מ"מ קצר, לגביו נטען שאינו תקין, ומחסנית לאקדח ובה 8 כדורים. המערער נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש, לאחר שעמד על הצורך ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע לעבירות נשק בכלל, ועבירות החזקת נשק בפרט.

ברע"פ 2822/12 **דוהרי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) נדון עניינו של מערער, אשר הורשע בבית משפט השלום בעבירה של החזקת נשק, על כך שהחזיק בסמוך לבית מגוריו שלא כדין באקדח ובו מחסנית תואמת עם 13 כדורים, וכן שתי מחסניות עם 13 כדורים. בית משפט השלום גזר על המערער 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, והעמידו על 20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור על חומרת העונש.

ד.3. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

כאמור לעיל, הנאשם החזיק ברשותו נשק קטלני, יחד עם תחמושת בכמות גדולה. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם החזיק את הנשק והתחמושת עבור אדם אחר, בתמורה לתשלום כספי.

ד.4. מתחם העונש ההולם:

בהתחשב בכל המפורט לעיל, אני סבור כי מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם נע בין 8 לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

ד.5. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

משקבעתי את מתחם העונש ההולם, יש לגזור את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

נסיבותיו האישיות של הנאשם פורטו לעיל, ובתסקיר שירות המבחן. אשוב ואציין בקצרה כי מדובר בנאשם צעיר, יליד 1997, אשר היה בן 18 ושבוע במועד ביצוע העבירות, נעדר כל עבר פלילי. הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות על שכמו, וחסך בכך זמן שיפוטי יקר.

הסנגור המלומד, עו"ד נעמנה, ציין בטיעונו כי מדובר בנאשם צעיר, ללא כל הסתבכות קודמת עם החוק, אשר הביע חרטה אמיתית וכנה על מעשיו. עוד ציין הסנגור כי הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה, וכי הודאתו הינה הראייה היחידה הקושרת בין הנאשם לבין הנשק. הסנגור עמד על נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם ועל הקשיים הקוגניטיביים מהם סובל, כפי שאלה פורטו בתסקיר שירות המבחן, וביקש להתחשב לעניין העונש בתקופה הבלתי-מבוטלת בה הנאשם היה עצור בתיק זה, תקופה אותה חווה כקשה וטראומטית.

מטעם הנאשם הוגש מוצג נ/1 - מכתב מאת גב' בילי רייך, מנהלת בית הספר לתלמידים בעלי לקויות למידה מורכבות, בו למד הנאשם עד עזיבתו לבית ספר מקצועי בתום 11 שנות לימוד. גב' רייך ציינה ב-נ/1 כי הנאשם הינו נער רגיש ונעים הליכות עם צרכים מיוחדים, שמתקשה להבין סיטואציות חברתיות וזקוק לתיווך והדרכה בשל קשייו הקוגניטיביים. עוד ציינה גב' רייך מחד כי במהלך שהותו בבית הספר הנאשם גילה תכונות חיוביות, שיתף פעולה ונהג בכבוד כלפי מורי ותלמידי בית הספר, לא פעל באלימות ולא היו לו בעיות התנהגות חריגות, ומאידך כי הנאשם יכול להיות נתון להשפעה חיצונית ללא יכול להפעיל שיקול דעת תקין.

ה. סוף דבר:

הנאשם החזיק נשק לא לתפארת ההחזקה ולא כמוצג ארכיאולוגי. הנאשם החזיק נשק עבור אחר ל"יום פקודה", נשק שכל מהותו והשימוש בו הינו עמוק בתחום המעשים הפליליים. נשק כמו זה שהחזיק הנאשם נועד לקיפוח חיי אדם או לביצוע עבירות פליליות אחרות שחומרתן מעוררת פלצות.

אין מנוס אלא להשית עונשים שיהא בהם כדי להרתיע ולהרחיק אנשי זדון מנשק.

הסנגור המלומד השכיל להגיע להסדר טיעון נוח ומקל עם הנאשם, ולאחר ששמעתי נימוקיו הנכבדים החלטתי לכבד ההסדר ולא לגזור על הנאשם עונש כמידתו, עונש חמור מזה שהוצע לו ע"י המדינה.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 24 חודשי מאסר, מתוכם 12 חודשים לריצוי בפועל (בניכוי ימי מעצרו מיום 27.04.2015 עד ליום 14.06.2015) והיתרה על תנאי, שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה על סע' 144 לחוק העונשין, וכן כל עבירה של אלימות פיזית כלפי גוף אדם.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית מעצר "ניצן" ביום 28.02.2016 עד לשעה 12:00.

2. קנס בסך 1,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 31.03.2016.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב אדר א' תשע"ו, 21 פברואר 2016, במעמד הצדדים.

דוד רוזן, שופט